

TRETTIOFJÄRDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 22 NOVEMBER

Läsning

Dan 1:1–6, 8–20

I Jojakims, Judas kungs, tredje regeringsår kom Nebukadnessar, kungen i Babel, mot Jerusalem och belägrade det. Och Herren gav Jojakim, Judas kung, i hans hand, likaså en del av kärlen i Guds hus, och han förde dem till Sinears land, in i sin guds hus. Och kärnen förde han in i sin guds skattkammare.

Och kungen befallde Aspenas, sin överste hovman, att han skulle av Israels barn ta till sig ynglingar av kunglig släkt eller av förnäm börd, sådana som inte hade något lyte, utan var vackra att skåda och utrustade med förstånd till att inhämta allt slags visdom, kloka och läraktiga ynglingar, som kunde bli dugliga att tjäna i kungens palats. Dem skulle han låta undervisa i kaldéernas skrift och språk. Och kungen bestämde åt dem ett visst underhåll för var dag, av kungens egen mat och av det vin han själv drack, och befallde att man skulle uppfostra dem i tre år. När den tiden hade gått, skulle de få tjänstgöra hos kungen. Bland dessa var nu Daniel, Hananja, Misael och Asarja, av Judas barn.

Men det var angeläget för Daniel att inte orena sig med kungens mat eller med vinet som denne drack av, och han bad överste hovmannen att han inte skulle tvingas orena sig. Och Gud lät Daniel finna nåd och barmhärtighet inför överste hovmannen. Men överste hovmannen sade till Daniel: »Jag fruktar att min herre, kungen, som har bestämt om er mat och dryck, då skall finna era ansikten magrare än de ynglingars som är jämnåriga med er, och att ni så skall dra skuld över mitt huvud inför kungen.«

Då sade Daniel till hovmästaren som av överste hovmannen hade blivit satt till att ha uppsikt över Daniel, Hananja, Misael och Asarja: »Gör ett försök med dina tjänare i tio dagar, och låt ge oss grönsaker att äta och vatten att dricka. Sedan må du jämföra vårt utseende med de ynglingars som har ätit av kungens mat, och efter vad du då anser må du göra med dina tjänare.«

Och han lyssnade till denna deras begäran och gjorde ett försök med dem i tio dagar. Och efter de tio dagarnas förlopp befanns de vara vackrare att skåda och ha bättre hull än alla de ynglingar som hade ätit av kungens mat. Då lät hovmästaren dem också i fortsättningen slippa den mat som hade varit bestämd för dem och det vin som de skulle ha druckit, och gav dem grönsaker. Åt dessa fyra ynglingar gav nu Gud kunskap och insikt i allt slags skrift och visdom, och Daniel fick förstånd på alla slags syner och drömmar.

Och när den tid hade gått, efter vilken de, enligt kungens befallning, skulle föras fram inför honom, blev de av överste hovmannen förda inför Nebukadnessar. När då kungen talade med dem, fanns bland dem alla ingen som kunde liknas vid Daniel, Hananja, Misael och Asarja, och de fick så tjänstgöra hos kungen. Och närhelst kungen tillfrågade dem i en sak som fordrade vishet i förståndet, fann han dem vara tio gånger klokare än någon av de spåmän och besvärjare som fanns i hela hans rike.

Responsoriepsalm

Till Dan B:29–33

Prisad vare du, Herre, våra fäders Gud,
R. lovad och upphöjd i evighet,
och prisat vare din härlighets heliga namn,
R. lovat och upphöjt i evighet.
Prisad vare du i din heliga härlighets tempel,
R. lovad och förhärligad i evighet.
Prisad vare du som tronar på keruberna
och ser ned i djupen,
R. lovad och upphöjd i evighet.
Prisad vare du på din kungatron,
R. lovad och upphöjd i evighet.
Prisad vare du i himlens boningar,
R. lovad och ärad i evighet. R.

Halleluja

Jfr Matt 24:42a, 44

V. Håll er vakna,
ni vet inte när Människosonen kommer.

Evangelium

Luk 21:1–4

Vid den tiden tittade Jesus upp och såg hur de rika lade sina gåvor i tempelkistan. Men han såg också en fattig änka lägga ner två kopparslantar, och då sade han: »Sannerligen, den där fattiga änkan gav mer än alla de andra. De tog av sitt överflöd och lade det bland gåvorna, men hon gav i sin fattigdom allt vad hon hade att leva på.»

TISDAG DEN 23 NOVEMBER

Läsning

Dan 2:31–45

Daniel sade till Nebukadnessar: »Du, o kung, såg i din syn en stor bildstod stå framför dig, och den stoden var hög och dess glans mycket stor, och den var förskräcklig att skåda. Bildstodens huvud var av bästa guld, dess bröst och armar var av silver, dess buk och höfter av koppar; dess ben var av järn, dess fötter delvis av järn och delvis av lera. Medan du nu betraktade den, blev en sten lösripen, dock inte genom människohänder, och den träffade bildstoden på fötterna, som var av järn och lera, och krossade dem. Då blev på en gång alltsammans krossat, järnet, leran, kopparn, silvret och guldets, och det blev som agnar på en tröskloge om sommaren, och vinden förde bort det, så att man inte mer kunde finna något spår av det. Men av stenen som hade träffat bildstoden blev ett stort berg, som uppfyllde hela jorden.

Detta var drömmen, och vi vill nu säga kungen uttydningen: Du, o kung, kungarnas kung, åt vilken himmelens Gud har gett rike, väldighet, makt och ära, och i vilkens hand han har gett människors barn och djuren på marken och fåglarna under himmelen, varhelst varelser bor, och som han har satt till herre över allesammans, du är det gyllene huvudet. Men efter dig skall uppstå ett annat rike,

ringare än ditt, och därefter ännu ett tredje rike, ett som är av koppar, och det skall råda över hela jorden. Ett fjärde rike skall också uppstå och vara starkt som järn, ty järnet krossar och sönderslår ju allt, och som järnet förstör allt annat, så skall också detta krossa och förstöra. Men att du såg fötterna och tårna vara delvis av krukmakarlera och delvis av järn, det betyder att det skall vara ett söndrat rike, dock så, att det har något av järnets fasthet, ty du såg ju järn finnas där, blandat med lerjord. Och att tårna på fötterna var delvis av järn och delvis av lera, det betyder att riket skall vara delvis starkt och delvis svagt. Och att du såg järnet vara blandat med lerjord, det betyder att väl en beblandning där skall äga rum, genom människosäd, men att delarna likväl inte skall hålla ihop med varandra, lika litet som järn kan förbinda sig med lera. Men i de kungarnas dagar skall himmelens Gud upprätta ett rike som aldrig i evighet skall förstöras, och vars makt inte skall bli överlämnad åt något annat folk. Det skall krossa och göra slut på alla dessa andra riken, men självt skall det bestå evinnerligen. Ty du såg ju att en sten blev lösripen från berget, dock inte genom människohänder, och att den krossade järnet, kopparn, leran, silvret och guld.

Så har en stor Gud uppenbarat för kungen vad som skall ske i framtiden, och drömmen är viss, och dess uttydning är tillförlitlig.«

Responsoriepsalm

Till Dan B:34–38

Prisa Herren, alla hans verk.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, ni himlar.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, ni hans änglar.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, allt vatten ovan himlen.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, himlens hela här.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Halleluja

Upp 2:10c

V. Var trogen intill döden, säger Herren,
så skall jag ge dig livets segerkrans.

Evangelium

Luk 21:5–11

När några talade om templet, hur vackert det var med sin fina sten och sina praktgåvor, sade Jesus: »Allt detta som ni ser — det skall komma en tid då det inte lämnas sten på sten utan allt bryts ner.«

Då frågade de honom: »Mästare, när sker detta och vad blir tecknet på att det börjar?« Han svarade: »Se till att ni inte blir vilseledda. Många kommer att uppträda under mitt namn och säga: Det är jag, och: Tiden är nära. Men följ dem inte. När ni får höra om krig och oroligheter, så tappa inte besinningen. Detta måste först hända, men det är ännu inte slutet.« Och han sade till dem: »Folk skall resa sig mot folk och rike mot rike. Det blir svåra jordbävningar och pest och hungersnöd på den ena

platsen efter den andra. Förfärliga ting skall ske och väldiga tecken visa sig på himlen.«

ONSDAG DEN 24 NOVEMBER

Läsning

Dan 5:1–6, 13–14, 16–17, 23–28

Kung Belsassar gjorde ett stort gästabud för sina tusen stormän och höll dryckeslag med de tusen. Medan nu Belsassar var under vinets välde, befallde han att man skulle bära fram de kärl av guld och silver, som hans fader Nebukadnessar hade tagit ur templet i Jerusalem. Ur dem skulle så kungen och hans stormän, hans hustrur och bihustrur dricka. Då bar man fram de gyllene kärl som hade blivit tagna ur tempelsalen i Guds hus i Jerusalem, och kungen och hans stormän, hans hustrur och bihustrur drack ur dem. Medan de så drack vin, prisade de sina gudar av guld och silver, av koppar, järn, trä och sten.

Då visade sig i samma stund fingrar som av en människohand, vilka mitt emot den stora ljusstaken skrev på den vitkalkade väggen i kungens palats, och kungen såg handen som skrev. Då vek färgen bort från kungens ansikte, och han uppfylldes av oroliga tankar, så att hans höfter skälvd och hans knän slog emot varandra.

När Daniel hade blivit hämtad till kungen, talade denne till Daniel och sade: »Du är ju Daniel, en av de judiska fångar som min fader kungen förde hit från Juda? Jag har hört sägas om dig att gudars ande är i dig, och att du har befunnits ha insikt och förstånd och särdeles stor vishet. Men om dig har jag hört att du kan ge uttydningar och reda ut invecklade ting. Om du alltså nu kan läsa skriften och säga mig dess uttydning, så skall du bli klädd i purpur, och den gyllene kedjan skall hängas om din hals, och du skall bli den tredje herren i riket.«

Då svarade Daniel och sade till kungen: »Dina gåvor må du själv behålla, och dina skänker må du ge åt en annan. Dem förutan skall jag läsa skriften för kungen och säga honom uttydningen: Du har förhävt dig mot himmelens Herre och låtit bära fram inför dig kärlen från hans hus. Och du och dina stormän, dina hustrur och bihustrur har druckit vin ur dem, och du har därvid prisat dina gudar av silver och guld, av koppar, järn, trä och sten, som varken ser eller hör eller vet något. Men den Gud som har i sitt våld din ande och alla dina vägar, honom har du inte ärat. Därför har nu av honom denna hand blivit sänd och denna skrift blivit tecknad.

Och så lyder den skrift som här är tecknad: Mene mene tekkel u-farsin. Och detta är uttydningen därpå: Mene, det betyder: Gud har räknat ditt rikes dagar och gjort slut på det. Tekkel, det betyder: du är vägd på en våg och befunnen för lätt. Peres, det betyder: ditt rike har blivit styckat och givet åt meder och perser.«

Responsoriepsalm

Till Dan B:39–44

Prisa Herren, sol och måne.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, himlens stjärnor.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, regn och dagg.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, alla vindar.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, eld och solglöd.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, köld och hetta. R.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Halleluja

Upp 2:10c

V. Var trogen intill döden, säger Herren,
så skall jag ge dig livets segerkrans.

Evangelium

Luk 21:12-19

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Innan allt detta händer skall man gripa er och förfölja er. Man skall överlämna er åt synagogorna och kasta er i fängelse och dra er inför kungar och ståthållare för mitt namns skull. Då får ni tillfälle att vittna. Lägg bara på minnet att ni inte skall förbereda några försvarstal, ty jag skall ge er ord och visdom som era fiender inte kan stå emot eller vederlägga. Ni skall bli förrådda till och med av föräldrar och syskon och släktingar och vänner. En del av er skall man döda, och ni skall bli hatade av alla för mitt namns skull. Men inte ett hår på ert huvud skall gå förlorat. Genom att hålla ut skall ni vinna ert liv.«

TORSDAG DEN 25 NOVEMBER

Läsning

Dan 6:11-27

Furstarna och satraperna fann Daniel bedjande och åkallande sin Gud. Därefter gick de till kungen och frågade honom angående det kungliga förbudet: »Har du inte låtit sätta upp ett förbud, av det innehållet att vilken som helst som under trettio dagar vänder sig med bön till någon annan, vare sig gud eller människa, än till dig, o kung, han skall kastas i lejongropen?« Kungen svarade och sade: »Jo, och det påbudet står fast efter Mediens och Persiens orubbliga lag.«

Då svarade de och sade till kungen: »Daniel, en av de judiska fångarna, frågar varken efter dig eller efter det förbud som du har låtit sätta upp, utan förrättar sin bön tre gånger om dagen.«

När kungen hörde detta, blev han mycket bedrövad och gjorde sig bekymmer över hur han skulle kunna rädda Daniel. Ända till solnedgången mödade han sig med att söka en utväg att hjälpa honom. Då skyndade männen till kungen och sade till honom: »Vet, o kung, att det är en Mediens och Persiens lag att inget förbud och ingen förordning som kungen utfärdar kan återkallas.«

Då lät kungen hämta Daniel och kasta honom i lejongropen, och kungen talade till Daniel och sade: »Din Gud, den som du så oupphörligt dyrkar, han må rädda dig.« Och man förde fram en sten och lade den över gropens öppning, och kungen förseglade den med sitt eget och med sina stormäns sigill, för att ingen förändring skulle kunna göras i det som nu hade skett med Daniel. Därefter gick kungen hem till sitt palats och tillbringade hela natten under fasta och lät inga kvinnor komma inför sig. Och sömnen flydde honom.

Sedan om morgonen, när det dagades, stod kungen upp och gick med hast till lejongropen. Och när han hade kommit nära intill gropan, ropade han på Daniel med ängslig röst. Kungen talade till Daniel och sade: »Daniel, du den levande Gudens tjänare, har väl din Gud, den som du så oupphörligt dyrkar, kunnat rädda dig från lejon?»

Då svarade Daniel kungen: »Må du leva evinnerligen, o kung! Min Gud har sänt sin ängel och stängt lejonens gap, så att de inte har gjort mig någon skada. Ty jag har inför honom befunnits oskyldig. Ej heller har jag förbrutit mig mot dig, o kung.»

Då blev kungen mycket glad, och befallde att man skulle ta Daniel upp ur gropan. Och när Daniel hade blivit tagen upp ur gropan, kunde man inte upptäcka någon skada på honom, ty han hade trott på sin Gud. Sedan lät kungen hämta de män som hade anklagat Daniel, och han lät kasta dem i lejongropan, med deras barn och hustrur. Och innan de ännu hade hunnit till botten i gropan, överföll lejonen dem och krossade alla deras ben.

Därefter lät kung Darejaves skriva till alla folk och stammar och språk som fanns på hela jorden: »Mycken frid vare med er! Härmed ger jag befallning att man inom mitt rikes hela område skall bäva och frukta för Daniels Gud. Ty han är den levande Guden, som förblir evinnerligen, och hans rike är sådant att det inte kan förstöras, och hans välde består intill änden. Han är en räddare och hjälpare, och han gör tecken och under i himmelen och på jorden, han som har räddat Daniel ur lejonens våld.»

Responsoriepsalm

Till Dan B:45–51

Prisa Herren, dagdroppar och snöflingor.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, nätter och dagar.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, ljus och mörker.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, frost och köld.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, rimfrost och snö.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, blixtar och moln.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, du jord. R.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Halleluja

Jfr Luk 21:28

V. Råta på er, lyft era huvuden,
ty er befrielse närmar sig.

Evangelium

Luk 21:20–28

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »När ni ser Jerusalem omringat av härar, då skall ni veta att dess ödeläggelse är nära. Då måste de som bor i Judeen fly upp i

bergen, de som är inne i staden skall lämna den, och de som är ute på landet får inte gå in i staden. Ty detta är vedergällningens tid, när allt i skriften blir uppfyllt. Ve dem som väntar barn eller ammar i den tiden. Stor nöd skall komma över landet, och vrede skall drabba detta folk. De skall falla för svärdshugg och föras bort som fångar till hednafolken, och Jerusalem skall trampas ner av hedningar, tills hedningarnas tid är förbi.

Tecken skall visa sig i solen och månen och stjärnorna, och på jorden skall hedningarna gripas av ångest och rådlöshet vid havets och vågornas dån. Människor skall förgås av skräck, i väntan på vad som skall komma över världen, ty himlens makter skall skakas. Då skall man få se Människosonen komma på ett moln med makt och stor härlighet. När allt detta börjar, så räta på er och lyft era huvuden, ty er befrielse närmar sig.«

FREDAG DEN 26 NOVEMBER

Läsning

Dan 7:2-14

Jag, Daniel, hade en syn om natten, och såg i den hur himmelens fyra vindar stormade fram mot det stora havet. Och fyra stora djur steg upp ur havet, det ena inte likt det andra. Det första liknade ett lejon, men det hade vingar som en örn. Medan jag ännu såg på det, rycktes vingarna av djuret, och det restes upp från jorden, så att det blev ställt på två fötter som en människa, och ett mänskligt hjärta blev givet åt det.

Sedan fick jag se ännu ett djur, det andra i ordningen. Det var likt en björn, och det reste upp sin ena sida, och det hade tre revben i sitt gap, mellan tänderna. Och till det djuret blev så sagt: »Stå upp och sluka mycket kött.«

Därefter fick jag se ett annat djur, som liknade en panter, men på sina sidor hade det fyra fågelvingar. Och djuret hade fyra huvuden, och välde blev givet åt det.

Därefter fick jag i min syn om natten se ett fjärde djur, mycket förskräckligt, fruktansvärt och starkt. Det hade stora tänder av järn, det uppslukade och krossade, och vad som blev kvar trampade det under fötterna. Det var olik alla de förra djuren och hade tio horn. Men under det att jag betraktade hornen, fick jag se hur mellan dem ett annat horn sköt upp, ett litet, för vilket tre av de förra hornen blev bortstötta. Och se, det hornet hade ögon lika människoögon, och en mun som talade stora ord.

Medan jag ännu såg på detta, blev troner framsatta, och en som var gammal satte sig ned. Hans klädnad var snövit, och håret på hans huvud var som ren ull. Hans tron var av eldslågor, och hjulen på den var av flammande eld. En flod av eld strömmade ut från honom. 1 000 gånger 1 000 var hans tjänare, och 10 000 gånger 10 000 stod där till hans tjänst. Så satte man sig ned till doms, och böcker blev öppnade.

Medan jag nu såg på detta, skedde det att, för de stora ords skull som hornet talade — medan jag ännu såg på det — djuret dödades och dess kropp förstördes och kastades i elden för att brännas upp. Från de övriga djuren togs också deras välde, ty deras livslängd var bestämd till tid och stund.

Sedan fick jag, i min syn om natten, se hur en som liknade en människoson kom med himmelens skyar, och han närmade sig den gamle och fördes fram inför honom. Åt denne gavs välde och ära och rike, och alla folk och stammar och språk måste tjäna honom. Hans välde är ett evigt välde, som inte skall tas ifrån honom, och hans rike skall inte förstöras.

Responsoriepsalm

Till Dan B:52–58

Prisa Herren, berg och höjder.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, allt som växer på marken.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, hav och floder.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, alla källor.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, valar och allt som rör sig i vattnet.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, alla himlens fåglar.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, alla vilda och tama djur.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Halleluja

Jfr Luk 21:28

V. Räta på er, lyft era huvuden,
ty er befrielse närmar sig.

Evangelium

Luk 21:29–33

Vid den tiden framställde Jesus denna liknelse för sina lärjungar: »Se på fikonsträdet och alla andra träd. När de börjar knoppas, då förstår ni av er själva att nu är sommaren nära. På samma sätt vet ni, när ni ser detta hända, att Guds rike är nära. Sannerligen, detta släkte skall inte förgå förrän allt detta händer. Himmel och jord skall förgå, men mina ord skall aldrig förgå.«

LÖRDAG DEN 27 NOVEMBER

Läsning

Dan 7:15–27

Jag, Daniel, kände min ande oroas i sin boning, och den syn som jag hade haft förskräckte mig. Jag gick fram till en av dem som stod där och bad honom om en tillförlitlig förklaring på allt detta. Och han svarade mig och sade mig uttydningen på det: »De fyra stora djuren betyder att fyra kungar skall uppstå på jorden. Men sedan skall den Högstes heliga få riket och ta det i besittning för evig tid, ja, för evigheters evighet.«

Därefter ville jag ha tillförlitlig förklaring angående det fjärde djuret, som var olikt alla de andra, det som var särskilt förskräckligt och hade tänder av järn och klor av koppar, det som uppslukade och krossade och sedan trampade under fötterna vad som blev kvar, likaså angående de tio hornen på dess huvud, och angående det nya hornet, det som sedan sköt upp, och för vilket tre andra föll av, det hornet som hade ögon, och en mun som talade stora ord, det som var större att skåda än de övriga, det hornet som jag också hade sett föra krig mot de heliga och bli dem

övermäktigt, till dess att den gamle kom och rätt blev skipad åt den Högstes heliga och tiden var inne, då de heliga fick ta riket i besittning.

Då svarade han så: »Det fjärde djuret betyder att ett fjärde rike skall uppstå på jorden, ett som är olikt alla de andra rikena. Det skall uppsluka hela jorden och förtrampa och krossa den. Och de tio hornen betyder att tio kungar skall uppstå i det riket. Och efter dem skall uppstå en annan, som skall vara olik de förra, och som skall slå ned tre kungar. Och denne skall upphäva sitt tal mot den Högste och föröda den Högstes heliga. Han skall sätta sig i sinnet att förändra heliga tider och lagar, och de skall ges i hans hand under en tid, och tider, och en halv tid. Men dom skall bli hållen, och hans välde skall tas ifrån honom och fördärvas och förgöras i grund. Men rike och välde och storhet, över alla riken under himmelen, skall ges åt den Högstes heliga folk. Dess rike skall vara ett evigt rike, och alla välden skall tjäna och lyda det.«

Responsoriepsalm

Till Dan B:59–64

Prisa Herren, ni människor.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, Israel.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, ni hans präster.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, ni hans tjänare.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, rättfärdiga själar och andar.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, ni heliga med ödmjuka hjärtan.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Halleluja

Luk 21:36

V. Håll er vakna och be
så att ni kan stå upprätta inför Människosonen.

Evangelium

Luk 21:34–36

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Var på er vakt så att inte era sinnen fördunklas av omåttlighet och dryckenskap och livets bekymmer, annars överraskas ni av den dagen som av en snara, för den skall komma över alla som bor på jorden. Håll er vakna hela tiden och be att ni får kraft att undfly det som väntar och kan stå upprätta inför Människosonen.«

FÖRSTA SÖNDAGEN I ADVENT DEN 28 NOVEMBER

Första läsningen

Jer 33:14–16

Det skall komma en tid, säger Herren, då jag skall uppfylla det löfte jag har givit Israels folk och Judas folk. När den tiden och den dagen kommer skall jag låta ett

rättfärdigt skott växa ur Davids stam. Han skall skapa rätt och rättfärdighet i landet. När den tiden kommer skall Juda räddas och Jerusalem leva i trygghet, och detta skall vara stadens namn: Herren vår rättfärdighet.

Responsoriepsalm

Ps 25:4–5ab, 8–10, 14 (R. 1b)

*När responsoriepsalmen sjungs så används texten i **Cecilia 624**. När den läses används följande text:*

R. Herre, jag sätter mitt hopp till dig.

Herre, lär mig dina vägar,
visa mig dina stigar.
Led mig i din sanning, lär mig,
du som är min Gud, min räddare. R.

Herren är pålitlig och god,
därför visar han syndarna vägen.
Han leder de ödmjuka rätt,
de ödmjuka lär han sin väg. R.

Allt vad Herren gör är nåd och trofasthet
mot dem som håller hans förbund och hans bud.
De som fruktar Herren blir hans förtrogna,
hans förbund skall ge dem insikt. R.

Andra läsningen

1 Thess 3:12 – 4:2

Måtte Herren låta er kärlek till varandra och till alla människor bli rik och överflödande som vår kärlek till er, så att ni blir styrkta i era hjärtan och kan stå oförvitliga och heliga inför vår Gud och fader, när vår herre Jesus kommer med alla sina heliga.

Och nu, bröder, när ni har fått lära er av oss hur ni skall leva för att behaga Gud — och det är ju så ni lever — vill vi i herren Jesu namn vädja till er och mana er att göra ännu mer. Ni vet ju vilka föreskrifter vi gav er från herren Jesus.

Halleluja

Ps 85:8

V. Herre, låt oss se din nåd,
och ge oss din frälsning.

Evangelium

Luk 21:25–28, 34–36

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Tecken skall visa sig i solen och månen och stjärnorna, och på jorden skall hedningarna gripas av ångest och rådlöshet vid havets och vågornas då. Människor skall förgås av skräck i väntan på vad som skall komma över världen, ty himlens makter skall skakas. Då skall man få se

Människosonen komma på ett moln med makt och stor härlighet. När allt detta börjar, så räta på er och lyft era huvuden, ty er befrielse närmar sig. Var på er vakt så att inte era sinnen fördunklas av omåttlighet och dryckenskap och livets bekymmer, annars överraskas ni av den dagen som av en snara, för den skall komma över alla som bor på jorden. Håll er vakna hela tiden och be att ni får kraft att undfly det som väntar och kan stå upprätta inför Människosonen.«

eller:

Evangelium

Luk 19:28–40

Vid den tiden gick Jesus framför sina lärjungar upp mot Jerusalem. När han närmade sig Betfage och Betania vid det berg som kallas Olivberget, skickade han i väg två av lärjungarna och sade: »Gå till byn rakt framför er. När ni kommer in i den skall ni finna en ungåsna som står bunden där, en som ännu ingen har suttit på. Ta den och led hit den. Om någon frågar er varför ni tar den skall ni svara: Herren behöver den.« De båda lärjungarna gav sig i väg och fann allt vara som han hade sagt. När de skulle ta åsnan sade de som ägde den: »Varför tar ni åsnan?« De svarade: »Herren behöver den.« Och de ledde den till Jesus och lade sina mantlar på den och hjälpte honom upp. Där han kom ridande bredde folk ut sina mantlar på vägen.

Då han närmade sig staden och var på väg ner från Olivberget började hela skaran av lärjungar i sin glädje ljudligt prisa Gud för alla de underverk de hade sett: »*Välsignad är han som kommer, konungen, i Herrens namn. Fred i himlen och ära i höjden.*« Några fariseer i folkmassan sade då till honom: »Mästare, säg åt dina lärjungar att sluta.« Han svarade: »Jag säger er att om de tiger kommer stenarna att ropa.«